

Introducere.

Scopulu acestui opus e, a dă în manule tenerimei romane, o iconă despre evenimentele și faptele istorice, cele mai memorabili, intemperate pre campurele patriei noastre comune, dein tempurele cele mai vechi, până în tempurele mai aproape de noi, și în specie, cu distinctă privire la faptele, pasurile și suferințele romanilor.

Motivele incuragiatorie la această încercare atât de grea, fură cele mai curate și mai sincere: ele resuflără dein o anemă calduroasă, și dein dorință ceea mai via de a contribuī cătu de pucinu la înaltarea măretiului edificiu a culturii naționale, preîn consolidarea și propagarea cunoșcientelor patriei noastre comune.

De ce volim să ne cunoște trecutul să a luă de intr' insulă invetiature și normative de viatia pentru viitoriu; de ce volim să incolo să știm, că și româniul să vietuiuă să a jucat rola să în tempurele trecute cu onore și gloria în sirul celorălalte națiuni sorori dein patria; de ce volim să cunoște virturile, pasurile, ma chiar și vitiale națiunii noastre: e o necesitate imperativa, pretensa chiară și de spiritul tempului, în care traimu, că se studiamu cu tota seriositatea, și cu o matură petrun-

dere istoria patriei nostre comune, intielegu io ací:
„istoria Transilvaniei.“

Dupa opiniunea mea, cene nu cunosc trecutulu natiunei sale; cene nu cunosc faptele strabuniloru sei (bune, rele, cum or' fi fostu, că nemene nu este fora pecatu): acel'a nu-si cunosc nece esistentia sa, nece bas'a venitoriului seu.

Candu presentezu io pre altariulu dulcei mele natiuni sî patrie, acestu neinsemnatu ofertu al' mieu: acést'a o facu cu intentiunea ceea mai curata, sî cu o determinatiune seriosa, de ami mai sacrificá sî restulu dîleloru mele dein acést'a viatia trecutoria, — dora intre auspicia mai favoritorie — spre a petrunde mai departe in acestu studiu atâtu de estensu, pentru carele, sî anii unei vietii omenesci mi-se paru prea pucini.

Apoi petrunsu de aceea convictiune, că omulu trecutoriu numai acelia ani ai vietiei sale, i potu numeră intre anii sei celi adeverati sî mai placuti, in cari a folositu seau a sacrificatu ceva in interesulu benelui de comunu: deca cercustarile nu mi-er-tara, că se mi potiu impleni acést'a detorentia sacra pre campulu materiale, voliu a o implenire — dupa potentia-mi — pre campulu spirituale.

Nu me potiu laudare, că a-si fî facutu io ceva perfectu in ramulu acestei scientie atâtu de latite. Ceea ce am facutu io, este numai o proba inceputoria, cu scopu de a preveni unei necesitati imperitive, sî mai alesu spre a satisface dorentiei tenerimei romane studiose, celei insetate dupa cunoscien-tia patriei sale. Deci, dorescu dein anema, că altii

si mai favoriti de sorte să impregiurari, să mai amblati pre acestu terenu, cam coltiurosu, se faca mai multu.

In prelucrarea acestui opus având înaintea ochiloru miei, nu numai opurile istoricilor nostri de renume, care mi-prestara serviciulu celu mai esențialu și demnul de tota recunoscîntă, — în ajungerea scopului meu: că totu deodata me ajută să cu alți scriitori istorici: magiari și germani, dein patria să straini; ceea ce se va vedé mai chiaru dein citatiunile să indigitarea auctorilor respectivi în decursulu enararei evenemintelor să fapteleloru.

Pre tempulu, câtu Transilvani'a, fuse aneksata la Ungari'a: nesulu naturale a evenemintelor, fapteleloru să a altoru impregiurari, aduse cu sene, bă ore-cum chiaru pretense, că în compunerea acestui opus, se se liște în considerație să istoria Ungariei de pre acele tempuri, mai alesu, cu respectu la acele fapte și templari, care avura influenția nemidilocita asupr'a sortiei patriei noastre.

Nisuentă mea ceea mai incordata în totu decursulu prelucrarei acestui opus fusă, a enără adeverulu istoricu cu tota sinceritatea, și a însemnată faptele istorice, după cum s'au templatu, — fora alte comentarier, — convinsu fiindu, că faptele vorbescu de sene să n'au lipsă de eloquencea infrumusetată a unui muritoriu.

Scris'am Sibiiu in 1 Octobre 1864.

I. V. Rusu m. p.